

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

Octubre - Novembre 2020

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

EDITORIAL

L'any 2020 està sent un any complex per a tothom: confinament, horaris, grups reduïts i més coses. Per adaptar-nos hem hagut de llegir moltes normatives i modificar molt hàbits.

Per poder seguir treballant, la Junta ha començat reunint-se aquest mes de setembre de forma telemàtica. Ha estat una nova fórmula per a nosaltres, però ha tingut de positiu que ens ha permès de fer-ho més sovint i, de cara al futur, ens donarà l'oportunitat d'incorporar nous membres que, amb les reunions presencials, haurien de realitzar un gran esforç de desplaçament.

Referent a les activitats, estem intentant tornar a la normalitat de les sortides de cap de setmana o aprofitar ponts, com serà el "Cavall de Ferro" d'aquest mes d'octubre amb un grup més reduït de participants i complint les mesures de seguretat en els allotjaments i restaurants, tal com és preceptiu en la normativa vigent i que, com Associació, no podem deixar de fer.

Part positiva: molts socis, i més que mai, s'han posat d'acord i han planejat i dut a terme sortides en "petit comitè" que ells han organitzat !! I parlant de "petit", els AMAC-KIDS han estat els més actius de tots, la nostra sincera felicitació per l'esforç i els bons resultats !!

Des de la Junta estem estudiant el calendari i les sortides que queden per fer per poder realitzar-les el millor possible, i una fita important que és l'Assemblea General.

L'assemblea, a més de la seva funció institucional, ens permetia retrobar companys i amics com-

partint un dinar. Difícilment aquest any podà ser presencial i haurem de tornar a aprendre i trobar una manera de poder-la fer telemàtica i el més participativa possible, encara que mai no serà el mateix.

Aquest any, com vàrem comentar en l'assemblea anterior, tocava renovar la junta. És un tema important que estava previst tractar. Una nova junta que porti noves idees i força. Esperem un allau de voluntaris telemàtics o no, amb moltes propostes !!!

Pere Ignasi Ferrer-Dalmau

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2020

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Octubre	10, 11 i 12	Montcortès-Pallars Sobirà	Joan Martí Pozzi
Octubre	24 i 25	Autonomia a determinar	AMAC
Novembre	14 i 15	Arenys de Mar -Maresme	Francesc Fonayet
Novembre	28	Assemblea General de socis	AMAC

UN DIA "CLÀSSIC" DE RUTA

Estem en una ruta de diversos dies i volem descriure l'ordre de les activitats a fer en una jornada "clàssica", per si algú ho ha oblidat després de tants dies d'inactivitat obligada !

La primera acció al llevar-nos al matí és anar a veure si el cavall ha passat una bona nit. Si el tenim amb altres cavalls, és prudent mirar que no tingui cap cop o ferida deguda a les "lluïtes" nocturnes que solen ser per temes de jerarquia. Si ha estat lligat, mirar que no hagi tingut cap problema amb la corda. Un cop d'ull als tendons, especialment als anteriors, per veure si hi ha una inflamació anormal i una mà tocant l'esquena ens faran saber si la jornada del dia anterior va ser correcta en esforç.

Donar-li de beure, si no ha tingut accés a l'aigua, i la ració del matí, en una quantitat que tingui temps d'acabar-se-la abans de començar la ruta.

Mentre el cavall menja, podem anar a esmorzar i preparar l'equipatge. Un cop tot preparat és el moment d'anar a buscar al cavall per ensellar-lo. Abans, li hauré fet una bona raspallada per treure suors i tornar a mirar que tot estigui en ordre. Un repàs a les ferradures perquè cap d'elles no estigui fluixa. Comprovar també que hagi menjat tota la ració i abeurar-lo de nou, ja que, si li hem donat pinso, pot tornar a tenir set i, finalment, ensellar-lo.

L'experiència ens diu que per a totes aquestes activitats necessitem unes dues hores, així podrem calcular el temps que tenim i no fer esperar a ningú en el moment de la sortida.

Una manera recomanable de començar la jornada per escalfar la musculatura, tant de cavall com del genet, és fer el primer quilòmetre a peu. Ens permetrà veure si el cavall camina de forma flexible, que les alforges estiguin ben col·locades i equilibrades i nosaltres estirarem les cames!

Abans de muntar, esperar uns minuts perquè el cavall (i els genets també) tingui temps d'orinar, comprovar cingles, muntar i, quan tothom estigui llest, començar la marxa.

Si fa dies que es va de ruta, els cavalls busquen el seu lloc de confort en el grup i es col·loquen entre aquells a qui respecten o coneixen o senzillament tenen el seu mateix ritme de caminar.

En quan als aires del cavall (pas, trot, galop) a seguir en una jornada, podem fer una recomanació que no vol dir que sigui obligatòria complir-la: en una hora, es pot anar 45 minuts al pas, 10 minuts de trot i 5 minuts de galop, repartits en tota la jornada, si les condicions del camí i del grup ho permeten. Els cavalls tenen tendència a "avorrir-se" i perdre l'interès. Un canvi d'aire, curt i segur, pot ser una manera de mantenir la seva atenció.

Al llarg de l'etapa, deixar-los beure sempre que sigui possible i fer parades curtes cada dues/tres hores, bones pel cavall i pel genet. A la parada del migdia, si ha de durar menys d'una hora, no cal desensellar. Deixar el cavall lliure de boca i afuixar una mica la cingla serà suficient. Mentre és fa el pic-nic o entrepà, no s'ha de deixar de vigilar-los ja que la seva tendència natural serà intentar rebolcar-se o rascar-se als arbres amb el perill que comporta per la sella i equipatge i el mateix cavall. Recordeu de pujar els estreps. La segona part de la jornada ens durà al lloc d'allotjament.

Quan es dissenya una etapa, el matí sol ser més llarg que les tardes, però això dependrà molt de l'època de l'any i dels camins triats. En aquesta segona part, el genet té tendència a accelerar els aires al pensar en el descans i la cervesa fresca, així doncs, el ritme és fa més ràpid quan els cavalls estan més cansats. Una forma d'arribar tranquil i dessuat és fer el darrer tram, un quilòmetre també, més o menys, a peu i amb la sella una mica, dos punts, fluixa: el cavall camina i la sella li fa un petit massatge a l'esquena que afavoreix la circulació cutània.

Arribant al punt de pernocta, els lliguem per la cabeçada, traïem les brides i les alforges, però, si la temperatura és freda, esperem una mica a desensellar perquè el cavall no agafi fred. Comprovem que les ferradures estiguin a lloc o les botes, mirem que no tingui cap ferida en els llocs més delicats: esquena, cingla... posem els suadors a assecat i les selles sota cobert. Després és el moment de donar una mica de fenc o pastura perquè estiguin tranquils mentre els genets ens instal·lem.

Si han d'estar solts en una pastura, recordeu el tema afinitats. Si és a la corda, que no tinguin problemes per jeure i descansar i que no hi hagin objectes naturals (branques...) o artificials (trossos de vidre...) amb que es puguin fer mal.

Abans de sopar els genets, sopen els cavalls: aigua, fenc o similar i pinso. I abans d'anar a dormir, una nova passada d'aigua i una mirada general per veure que tot estigui en ordre i el cavall passi la nit en bones condicions.

Un descans correcte i bona alimentació ens permetrà tenir una ruta llarga i tranquil·la i poder gaudir-la plegats !!

RUTA DE L'ANOIA:

La Llacuna

Em dic Jan i m'agradaria explicar-vos la meva primera sortida amb AMAC.

Feia temps que volia anar a fer una ruta amb els meus avis i els seus amics, però no podia... però, per fi va arribar el dia. Ara que ja tinc 8 anys i l'excursió era a la Llacuna a prop de casa, vaig poder-hi anar, quan els meus avis m'ho van dir em vaig emocionar molt, cada dia preguntava quants dies faltaven.

El divendres vaig preparar el meu cavall "El Gorila", el vaig dutxar i netejar, tenia que estar net i polit, també vaig ajudar al meu avi a preparar el remolc, vam carregar la sella, regnes, suador... per tenir-ho tot apunt pel dissabte.

El dissabte ens van aixecar molt aviat, i vam anar a buscar els cavalls Dot, Gorila i Dream, els vam donar menjar, però no podíem portar el meu cavall a

la Llacuna, perquè el nostre remolc sol caben dos cavalls i van trucar a un amic dels meus avis que es diu Ramon i ens va ajudar, el seu cavall i el meu van anar junts.

Quant vam arribar, vam esmorzar i després vam muntar els cavalls, ens vam fer fotos i vam començar la ruta que era de 21km. Hi havien uns quinze cavalls, també dues mules.

Vam fer molts corriols i muntanya. El meu cavall que és el Gorila, és el més guapo, llest, amable i tranquil de tots. Sabeu per què? Perquè va passar pels camins més fàcils i curts i junts ens ho vam passar molt bé.

Ens vam parar al càmping per fer un refresc i donar aigua als cavalls feia molta calor... i ens teníem que refrescar.

Vam seguir una estoneta més i vam anar a dinar a Rofes, una casa - bar, vam menjar "fideuà" i amanida i vam fer un bon descans i després vam seguir

una horeta més fins arribar als remolcs, quan quasi arribàrem, vaig preguntar, ja s'ha acabat ???... volia fer una estona més... se'n va fer curta la sortida suposo perquè tenia moltes ganes de fer-ne una com aquesta i no em vaig cansar gents.

Quan es va acabar la ruta vam desmuntar els cavalls, raspallar i curar unes petites ferides que es van fer amb unes branques.

Després vam descansar i fer un refresc i vam posar els cavalls al remolc i el Ramon em va tornar a portar el cavall a la hípica.

M'ho vaig passar molt bé, tota la gent eren molt amables i divertits, tothom em va donar molts bons consells en els llocs que eren una mica complicats.

Espero que aviat pugui tornar a fer una altra sortida, ha sigut una experiència molt "guai"!

FI

Jan

JAN I GORILA

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA DEL LLUÇANÈS: Perafita i Sant Boi de Lluçanès

El dissabte dia 19 de setembre va haver-hi una sortida de l'AMAC amb cavalls i mules. La sortida era a Perafita de 30 km.

Just a l'arribada ens esperava el Damià amb la famosa coca de Perafita, el temps gairebé no ens va deixar esmorzar tranquils doncs a mig ens va ploure. Per fer temps, perquè la pluja s'escampés, els adults van marxar al bar a fer un Café. Jo vaig preferir quedar-me al cotxe escoltant música.

Arnau i Noi

Passat uns minuts va parar de ploure i vàrem començar a sortir de ruta acompanyats per el Francesc Llorà (la Marta guiava la de 40 km).

La ruta va ser molt entretinguda i a mitja ruta vàrem parar a dinar a un lloc on hi ha un roure monumental.

Jo anava amb el cavall de casa que es diu Noi, és un PRE de capa torda, és el millor cavall del món.

Jo m'ho vaig passar molt bé, primer se'm feia molt llarg però després anar amb el grup va estar molt divertit.

En resum, va ser molt "guai" !

Arnau Rubió

seguroshipicos.com

Muntaner 467 entrlo. • Tel. 93 414 39 39 - Fax 93 414 65 53 • 08021 BARCELONA

ariet@seguroshipicos.com

www.seguroshipicos.com

!!!NUESTRA EXPERIENCIA, NUESTRO MEJOR AVAL!!!

Calzado & Ariet Correduría de Seguros

especialistas

SEGUROS PARA CENTROS HÍPICOS • SEGUROS DE VIDA PARA CABALLOS

VACANCES D'ESTIU AMAC: Vall del Tena

Després de l'anul·lació de l'Equitrobada que s'havia de fer a Gósol aquest estiu, l'AMAC va organitzar les vacances del 2 al 9 d'agost a la Vall del Tena. És una vall que es troba al sud dels Pirineus, a la província d'Ossa. Recorre el riu Gállego de Nord a Sud. La seva capital és Sallent de Gállego que està voltada de muntanyes de més de 3.000 m. Vam comptar amb l'Eric Bonnemazou com a guia que ens va portar per camins de tota mena i ens va fer totes les assistències necessàries.

Per a mi, aquesta ruta va ser molt especial sobretot perquè era la primera després de molt de temps.

Com molts sabeu, el setembre del 2019 vaig patir un accident amb el cavall que va implicar una operació i una llarga recuperació. No va ser fàcil. Però la paciència, l'esforç i el suport rebut em van ajudar a recuperar-me i us vull explicar aquest procés fins arribar a aquesta excursió.

Hi he pensat moltes vegades i encara no entenc com va poder succeir. No passàvem per un lloc perillós, anàvem al pas i jo estava parlant tranquil·lament amb el Jesús. De cop vaig trobar-me caient

amb el cavall sense control. De seguida tots els companys es van mobilitzar, van trucar a emergències que van enviar primer una ambulància i, donades les dificultats per treure'm d'allà, van avisar els bombers que em van venir a buscar en helicòpter. Després del meu rescat van ajudar a la "Queen" a sortir d'aquell barranc. Des d'aquí vull agrair la ràpida reacció i l'ajuda tant dels meus companys com de l'equip de salvament. L'helicòpter em va portar a l'hospital d'Olot, on em van atendre molt bé i em van dir que m'havia trencat la tibia i el peroné, em van immobilitzar la cama i em van dir que m'haurien d'operar. A través de la federació, em van donar la

possibilitat de triar l'hospital on volia que em féssim la intervenció. Vaig triar Berga, que està més a prop de Borredà, on visc.

L'operació va consistir en posar-me dues plaques i 18 cargols. Tot i que un amic que és traumatòleg va veure la radiografia de la meua cama i em va dir que m'havien fet "una obra d'art", jo vaig començar a tenir dubtes de si un dia podria tornar a muntar. Els metges deien que trigaria tres mesos fins que pogués començar a posar el peu a terra i que m'havia d'esperar un any fins que

pogués tornar a muntar. Al final va durar menys però vaja, que el meu confinament ja va començar al setembre del 2019.

Aquest temps es va fer més lleuger gràcies a les visites que em fèieu vosaltres i molta gent del poble. Mentrestant, la "Queen" també es recuperava a casa de la Marta i el Francesc, que la van cuidar molt bé. Veure-la cada dia m'ajudava també en el meu procés de recuperació.

Un dia va arribar el moment que vaig decidir que podia tornar a muntar i vaig

fer dues sortides curtes amb vosaltres. Gràcies al suport, a la confiança i als ànims que em van donar els companys i la família, vaig decidir apuntar-me a les vacances de l'estiu de l'AMAC.

El millor de tot va ser, sens dubte, tornar a retrobar-me amb tots els companys. Vam gaudir junts del paisatge sobre els cavalls i vam compartir bons moments. Haig de reconèixer que els camins estrets encara em fan respecte. Però ho vaig gaudir molt.

Ens veiem a la propera :-)

Joan Cunill

ELS SOCIS FAN COSES...

RUTA PERAMEA-ESTERRI D'ÀNEU

Aquest estiu s'ha vist alterat per la situació sanitària. Vam haver de suspendre la majoria de les rutes i sortides programades però res no ens va aturar, vam decidir que ens havíem d'adaptar a les noves condicions i intentar no deixar de fer el que ens agrada, muntar rutes a cavall i gaudir per les muntanyes, endinsar-nos en els paisatges que és el que realment ens dóna energia.

Així doncs, vam muntar una ruta per a sis persones, en zones d'alta muntanya on no ens trobéssim aglomeracions de gent.

Només ens va caldre una tenda, un sac, menjar, alguna roba d'abric i el nostre company de ruta, el cavall. Ah! I per suposat un track que ens marqués la ruta. Aquest cop ens vam atrevir a dur un cavall de rècula.

Comença l'aventura! Agafem cotxes i remolcs i ens dirigim a Peramea, un poblet molt bonic del Pallars. La primera nit la vam fer allà, per l'endemà sortir a primera hora.

Un cop tot recollit i preparats, vam començar a enfilars muntanya amunt per un corriol, pocs minuts després ja vàiem Peramea de lluny. Arribant a l'Ermita de Sant Quiri vàrem fer un mos, -quina calma i quant de temps sense poder-ho gaudir-. Finalment vam arribar a les anomenades Set Fonts, un entorn verd de pastura i amb un riu al costat, on vam acampar i passar la nit. Com que disposàvem del cavall de rècula, aquest

duia unes caixes que ens van permetre muntar una tauleta central on fer xefia i equip, com si fóssim una família. Després de sopar vam aprofitar per comentar la ruta del dia següent, sempre és divertit pensar en les aventures que ens depara l'endemà.

Ens vam llevar ben d'hora, tot i el fred i les mans gelades, vam començar a desmuntar les tendes, entre uns i altres ens ajudàvem a plegar ja que el vent ens ho impedia, mentre esperàvem que el fogonet escalfés ben ràpid la llet per a poder-nos refer. Una hora més tard ja estàvem en marxa, semblava que el fred ens donava una treva, però el vent seguia fent acte de presència. Sense perdre el ritme vam anar coronant carenes, creuant paisatges, vam trobar-nos un ramat d'ovelles, manades de cavalls... Envoltats per un paratge idíl·lic, només

podia pensar en la màgica sensació que és gaudir de la naturalesa d'aquesta forma, fer kilòmetres en silenci i tenir el teu espai.

Finalment, vam arribar a les pistes d'esquí d'Espot on vam acampar, lluny dels cavalls que es trobaven pasturant. Dúiem 30 km de ruta i estàvem cansats, abans de la posta de sol ja dormíem. L'endemà al matí vam haver de sortir més tard per què feia massa fred, caminar un bon tros per arribar a notar l'escalfor dels primers rajos de sol, ens van donar vida. A més, va valer molt la pena, vam veure uns ramats de daines, no us enganyo si n'hi havia entre trenta i quaranta. Quina delícia i felicitat poder tenir la sort de veure en llibertat aquests animals tan espectaculars. Després ja tocava posar-se en marxa i fer camí cap a Esterri d'Àneu.

Amb 90 kilòmetres de travessa en 3 dies en un grup reduït vam poder gaudir d'estones per desconnectar, xerrar, reflexionar, d'altres d'adrenalina i concentració màxima. Tot el conjunt fan que siguin unes rutes fantàstiques que serveixen per tenir una altra perspectiva de les coses, i adonar-te que hi ha coses petites, que per petites que siguin, són les que valen la pena. **Mireia Sagristà**

ELS SOCIS FAN COSES...

LES NOSTRES VACANCES: LA RIOJA

El dia 15 d'agost un grup de genets i cavalls ens vam dirigir cap a la Rioja direcció el poble de Anguiano, a la Hípica Los Valles Wester Team. Allà ens esperava l'Oscar Ferrer, el nostre guia de ruta, juntament amb el seu gran equip d'assistència, un equip de gent jove, entregada per fer-nos sentir com a casa.

Vam començar la primera etapa sortint d'Anguiano direcció a Nieva de Cameros. Una ruta amb uns paisatges que no ens hagéssim mai imaginat. Seguint paisatges bonics, valls, fagedes, corriols, colls i cims anaven passant els dies sense adonar-nos-en.

Vam travessar les "Escaleras de Brieva", vàrem passar pel Monasterio de Valvanera, les Cumbres de la Demanda, Ezcaray, San Millán de la Cogolla i arribar altre cop a Anguiano.

Sis dies de ruta amb una companyia fantàstica on mai no m'hagués imaginat que tot aquest gran equip de persones desconegudes acabarien sent un gran equip d'amics!!

Moltes gràcies Oscar, Diego, Zaida, Irene, Abril i María per fer-nos sentir tan i tan a gust!! **Judit Torrents**

NOTA

PD de la revista:

Recordeu que totes les fotos de les sortides les podreu trobar a la pàgina web de l'associació i no deixeu d'enviar articles i fotos de les vostres rutes. Moltes gràcies !

TARGETA MOBILITAT EQUINA (T.M.E.)

Les primeres TME ja estan arribant als seus destinataris després d'uns dos mesos d'haver començat la seva tramitació i arriben acompanyades dels següents aclariments:
"Recordi que ara podrà moure els cavalls per lleure sense fer guies. Tanmateix, té l'obligació d'apuntar al Llibre de Registre que li vam lliurar en el seu dia la sortida i la tornada de cada animal"

ARTICLE 4. Ús de la targeta de moviment equina

1. La targeta ha d'acompanyar els èquids en moviments dins del territori nacional, en substitució de dos dels documents que actualment els han d'acompanyar: el document de moviment que estableixen l'article 6 del Reial decret 728/2007, de 13 de juny, pel qual s'estableix i es regula el Registre general de moviments de bestiar i el Registre d'identificació individual d'animals, i l'article 32 del Decret de 4 de febrer de 1955, pel qual s'aprova el Reglament d'epizooties, en els desplaçaments següents:

- a) *Amb fins turístics, recreatius, culturals o aprofitament de pastures que retornin a l'explotació d'origen en un termini inferior a trenta dies naturals, sempre que no suposin un canvi de titularitat de l'animal.*
- b) *Amb fins esportius o concursos morfològics que retornin a l'explotació d'origen en un termini inferior a trenta dies naturals, sempre que no suposin un canvi de titularitat de l'animal.*

En aquests casos no s'ha de comunicar el desplaçament al Registre general de moviments (REMO), si bé els moviments de sortida de l'explotació i de retorn a aquesta, així com els d'entrada i sortida a la de destinació temporal, han de quedar registrats en el llibre de registre de l'explotació, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 804/2011, de 10 de juny, pel qual es regula l'ordenació zootècnica, sanitària i de benestar animal de les explotacions equines i s'estableix el pla sanitari equí.

2. El que disposa l'apartat 1 no eximeix de cap de les obligacions relacionades amb l'exigència que els èquids vagin acompanyats del passaport o document d'identificació equina (DIE).

3. En cap cas es pot utilitzar la TME per emparar moviments d'animals que presentin símptomes clínics de malaltia infecto-contagiosa, o lesions que afectin el seu benestar durant el transport, excepte quan siguin moguts o transportats en una situació d'emergència relacionada amb la seva salut o benestar.

4. La TME no es pot utilitzar en substitució dels documents de moviment que esmenta l'apartat 1 quan la destinació final de l'animal sigui l'escorxador, si bé quan es produeixi el sacrifici de l'animal a l'escorxador o la mort de l'èquid, la targeta, una vegada se n'hagin llegit les dades, s'ha de destruir o invalidar juntament amb el document d'identificació equina.

5. D'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, en funció de les circumstàncies sanitàries o epidemiològiques, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en el territori nacional, i les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial prèvia informació i aprovació del Comitè Nacional del Sistema d'Alerta Sanitària Veterinària, com a mesura cautelar, poden suspendre la utilització de la targeta com a substitutiva del document de moviment.

Fer-s'ho un mateix:

GALETES PER A CAVALLS

Aquests darrers mesos hem provat de fer pa, pastissos, noves receptes amb més o menys èxit, però, per què no provar de fer galetes per als nostres cavalls?

Hem trobat una recepta fàcil, econòmica, saludable, molt bona i que els agrada.

- 1- Bulliu flocs de civada amb aigua.
- 2- Afegiu-hi trossets de poma i de pastanaga i dues cullerades de mel.
- 3- Barregeu fins obtenir una pasta que estendreu* en una plata per anar al forn.
- 4- Ha de coure fins que estigui ben daurada i endurida.
- 5- Deixar refredar i trencar-la a trossets mida galeta i ja els podeu fer contents !

**També podeu fer boletes.*

PD: Especialment
dedicat als

AMAC KIDS

